

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, et rikutud on ETLT artiklit 266 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 20 tagatud võrdse kohtlemise põhimõtet hageja suhtes võrreldes teiste valikumenetluses osalenud kandidaatidega.

5 000 euro suurune summa ei pane hagejat samasse olukorda teiste kandidaatidega, kes selle põhimõtte rikkumise tulemusel arvati reservnimekirja või said suurema hüvitise.

2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 tagatud kaitseõigusi/õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, ja samuti on rikutud hea halduse põhimõtet, hoolsuskohustust ja põhjendamiskohustust, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41.

Mis puudutab kaitseõigusi/õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, siis ainus põhjendus, mille kostja esitas, kui keeldus kaalumast teisele ametikohale üleviimise võimalust, põhines asjaolul, et hageja on kasutanud oma kaebeõigust. Administratsioon ei saa kohtuotsuse T-610/18, ZR vs. EUIPO õiglasest täitmise keeldumist nõuetekohaselt põhjendada pelgalt asjaoluga, et hageja kasutas oma kaebeõigust.

Mis puudutab hea halduse põhimõtte, hoolsuskohustuse ja põhjendamiskohustuse rikkumist, siis:

- esiteks ei võtnud kostja arvesse kõiki tegureid, mis võisid tema otsust mõjutada, sest ta lükkas tagasi õiguslikult asjakohased variandid ja eiras alternatiivset varianti;
- teiseks, hagejaga toimuvat kirjavahetust, mis põhineb ainult ühel administratsiooni väljapakutud variandil, ei saa kuidagi pidada õiglase lahenduse leidmisele suunatud igakülseks dialoogiks.

8. novembril 2022 esitatud hagi – van der Linde versus Euroopa Andmekaitseinspektor

(Kohtuasi T-678/22)

(2023/C 24/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Frank van der Linde (Madalmaad) (esindaja: advokaat C. Forget)

Kostja: Euroopa Andmekaitseinspektor

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- jätta vaidlustatud otsus⁽¹⁾ muutmata osas, milles Euroopa Andmekaitseinspektor kohustab Europoli võimaldama tutvuda kõigi hagejat puudutavate andmetega kooskõlas määruse 2022/991⁽²⁾ artikli 36 lõikele 2;
- ülejäänud osas tühistada Euroopa Andmekaitseinspektori otsus niivõrd, kuivõrd see ei anna hagejale piisavaid tagatisi, kuna otsuses ei ole ette nähtud ühtegi täitmise tähtaega, ühtegi karistusmakset ega piisavat sanktsiooni Europoli suhtes, millega võetakse hagejalt faktiliselt õigus tutvuda andmetega ja õigus tõhusale õiguskaitsevahendile harta artiklite 8 ja 47 tähenduses;
- teise võimalusena mõista hageja kasuks välja ühe euro suurune esialgne summa mittevaralise kahju hüvitamiseks;
- igal juhul mõista Euroopa Andmekaitseinspektorilt välja kohtukulud hageja esitatud summas.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavalduse põhjendamiseks esitas hageja ühe väite, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 8 ja 47.

- (¹) Euroopa Andmekaitseinspektori 8. septembri 2022. aasta otsus kaebuses 2020 – 0908 Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ameti (Europol) vastu.
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2022. aasta määrus (EL) 2022/991, millega muudetakse määrust (EL) 2016/794 selles osas, mis puudutab Europoli koostööd eraõiguslike isikutega, Europolis isikuandmete töötlemist kriminaaluurimiste toetamiseks ning Europoli rolli teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (ELT 2022, L 169, lk 1).

14. novembril 2022 esitatud hagi – Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-681/22)

(2023/C 24/63)

Kohtumenethuse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindajad: A. Gavela Llopis ja M.J. Ruiz Sánchez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 15. septembri 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/1614, millega määratakse kindlaks olemasolevad süvamerepüügipiirkonnad ja koostatakse loetelu piirkondadest, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, (¹) osas, milles see viitab loetelu koostamisele piirkondadest, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, millele on viidatud määruse artiklis 2 ja selle II lisas;
- muu hulgas tunnistada, et tunnistatakse kehtetuks määruse 2016/2336 (²) artikli 9 lõiked 6 ja 9 kooskõlas ETLT artiklile 277;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et kuna rakendusmääruses 2022/1614 on koostatud loetelu piirkondadest, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, siis on sellega rikutud alusmäärust ja proportsionaalsuse põhimõtet.

— Sellega seoses on viidatud järgmistele asjaoludele:

- 1) kuna ei analüüsitud seisevpüügivahendite mõju süvamerepiirkondadele, siis on rikutud alusmäärust ja proportsionaalsuse põhimõtet;
- 2) nende piirkondade kindlaksmääramine, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, rikub alusmäärust ja proportsionaalsuse põhimõtet.

2. Teine väide, et määruse 2016/2336 artikli 9 lõiked 6 ja 9 on õigusvastased.

— Sellega seoses on viidatud järgmistele asjaoludele:

- 1) määruse 2016/2336 oluliste osade täiendamiseks rakendusaktile viitamine rikub ETLT artiklit 291;